

نقش پیشتاز زنان و کانون های شورشی آنها در اعتراضات ایران

WOMEN
MCRICRI
committee

سپتامبر ۲۰۲۲

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

گزارش ماهانه

نقش پیشتاز زنان و کانون های شورشی آنها در اعتراضات ایران

زنان نیروی تغییر هستند. طی سه هفته گذشته جهان این پدیده را در جریان اعتراضات ایران برای سرنگونی رژیم آخوندی را دید و ستود.

زنان ایرانی برای روشن نگه داشتن شعله های مقاومت به مدت ۴۴ سال بهای سنگینی با جان و فرزندان خود پرداختند. آنها بهای گزافی نیز برای بازسازی روابط درونی جنبش مقاومت به منظور پذیرش رهبری سیاسی زنان در مبارزه طولانی علیه رژیم زن ستیز پرداختند.

اکنون آن روز فرا رسیده است که همه زنان ایران قدرت خود را در کف خیابان ها به نمایش بگذارند و رهبری مبارزه برای سرنگونی رژیم را به عهده بگیرند. جهان شاهد بود که زنان جوان در صدها شهر و دهها دانشگاه اعتراضات را با چابکی و با روحیه بالا هدایت می کردند، و آنها را تحسین کرد.

معرضین علاوه بر شعارهای فراگیر «مرگ بر دیکتاتور» و «مرگ بر خامنه ای»، فریاد می زنند: «این دیگه اعتراض نیست. این خود انقلابه!»

از این رو، اعتراضاتی که روز ۲۵ شهریور با مرگ مهسا امینی، یک زن جوان بی گناه، در بازداشت پلیس اخلاقی جرقه خورد، به قیام گسترده ای در سراسر ایران بدل شد که به همه شهرها، دانشگاه ها و دبیرستان ها گسترش پیدا کرد. زنان در همه جا نقش پیشتاز دارند.

رئیس و خامنه ای به صراحت بر استفاده حداکثری و وحشیانه از قهر برای سرکوب معترضان و توقف اعتراضات به هر قیمت تاکید کرده اند. با این حال، هیچ میزان از وحشیگری قادر نبوده بغض فروخورده زنان و جوانان ایرانی را که پس از ۴۴ سال فوران کرده، تحت کنترل در بیاورد.

روز ۳۰ خرداد سال ۱۳۷۴، در گردهمایی بزرگی در لندن، مریم رجوی، رئیس جمهور برگزیده شورای ملی مقاومت ایران، آخوندها را مخاطب قرار داد و گفت: «شما هر چه از تحقیر و ستم و سرکوب و شکنجه و کشتار که در چنته داشتید، علیه زن ایرانی به کار گرفتید، اما مطمئن باشید که ضربه مهلک را از همان جایی خواهید خورد که اصلاً به حسابش نمی آورید؛ مطمئن باشید که به دست همین زنان آگاه و آزاد و رها بساط ستم شما در همه جا برچیده خواهد شد. آری، سرکوب شدگان امروز، فاتحان فردایند.»

مهسا امینی

درگذشت مهسا و اعلام عزای عمومی

مهسا (ژینا) امینی ۲۲ ساله اهل سقز کردستان ایران برای دیدار با بستگانش در پایتخت به تهران سفر کرده بود. او روز ۲۲ شهریور با خشونت دستگیر شد. به گفته شاهدان عینی ماموران حکومتی او را در خودروی ون نیروی امنیتی و بازداشتگاه گشت ارشاد در خیابان وزرا مورد ضرب و شتم قرار دادند. تنها دو ساعت پس از دستگیری، او به کما رفت. به گفته پزشکان او دچار سکت قلبی و خونریزی مغزی شده بود. ضربات سنگینی که به سرش وارد شده بود منجر به شکستگی جمجمه شد و او سرانجام در روز ۲۵ شهریور ۱۴۰۱ جان خود را از دست داد. قتل وحشیانه مهسا امینی به دست گشت ارشاد خشم عموم مردم را در ایران و سراسر جهان برانگیخت. رئیس جمهور برگزیده شورای ملی مقاومت ایران، مریم رجوی، برای مهسا امینی اعلام عزای عمومی کرد و تأکید نمود که گشت ارشاد باید منحل شود. وی زنان غیرتمند ایران را به اعتراضات سراسری علیه رژیم پلید و زن ستیز آخوندی فراخواند. خانم رجوی تأکید کرد «ستم آخوندها و پاسداران جهل و جنایت، با ایستادگی و مقاومت زن ایرانی درهم خواهد شکست. با تمام قوا باید با این رژیم و گشت‌های سرکوبگر آن مقابله کرد».

اعتراض دانشجویان در دانشگاه تهران

دانشجویان دانشگاه امیرکبیر

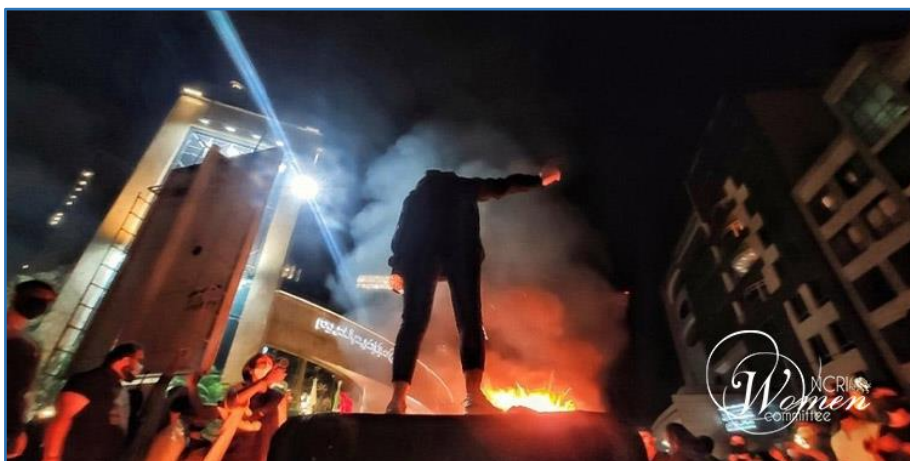

دانشجویان دانشگاه علامه تهران

در دانشگاه ها و دبیرستان ها، زنان و دختران جوان برای آزادی به پا می خیزند

زنان جوان به طور خاص در دانشگاه‌ها و دبیرستان‌ها با صدای رسا قتل مهسا امینی و ده‌ها زن جوان دیگر توسط نیروهای امنیتی رژیم را محکوم کردند و خواستار پایان دادن به دیکتاتوری مذهبی شدند. روز ۲۷ شهریور، به دنبال اعتراضات خشمگین در کردستان، دانشجویان دانشگاه تهران دست به اعتراض زدند. دانشجویان دختر به طور گسترده در این اعتراض در محوطه دانشگاه تهران شرکت داشتند و در صفوف جلو بودند. دانشگاه‌های دیگر تهران و شهرستان‌ها هم در روزهای بعد به اعتراضات پیوستند. دختران دبیرستانی در دهها مدرسه در سراسر ایران تظاهرات دست به اعتراضات ضدحکومتی زدند. حتی برخی به خیابان‌ها ریختند و علیه علی خامنه‌ای، ولی فقیه رژیم ملایان شعار سر دادند. برخی دیگر شعار می دادند: «امسال سال خونه، سیدعلی سرنگونه».

در کرج دانش آموزان دبیرستانی شعار می دادند «ایران را پس می گیریم!» و در گوهردشت، دختران دانش آموز با یکی از مأموران رژیم مقابله کرده و با فریادهای «بی شرف، بی شرف» او را مجبور به ترک مدرسه کردند. در کرج دانش آموزان دبیرستانی شعار می دادند «آخوندها باید گم بشه!» در شیراز، دختران دبیرستانی شعار «مرگ بر دیکتاتور» سر دادند.

شهیدان راه آزادی

در دهه ۱۳۶۰ دهها هزار زن و دختر جوان اپوزیسیون مجاهدین خلق و سایر نیروهای آزادیخواه به دلیل مخالفت با ستم آخوندی و ایستادگی بر اعتقادات شان به آزادی و برابری به دست رژیم آخوندی اعدام شدند. هزاران زن در میان ۳۰۰۰۰ زندانی سیاسی بودند که در تابستان ۱۳۶۷ قتل عام شدند. زنان بیشتری در جریان قیام های ۱۳۷۸، ۱۳۸۸ و ۱۳۹۸ سر به راه آزادی نهادند. باز هم در جریان اعتراضات ایران در سال ۱۴۰۱، زنان به طور گسترده در صف مقدم مقابله با نیروهای امنیتی دیده می شوند و برای احقاق حقوق خود و خلق شان به پا خاسته اند. البته این زنان شجاع و زنان کانون های شورشی ادامه مبارزه را به بهای جان و آزادی خود میسر می کنند.

جانباختگان راه آزادی: از راست بالا در جهت خلاف عقربه ساعت - مینو مجیدی، سارینا اسماعیل زاده، حدیث نجفی، غزاله چلاوی، هدیه نعیمانی، مهسا موگویی، آسان معدن پسند، نیکا شاکرمی، خانانه کیا و هاجر عباسی.

هاجر عباسی، ۶۰ ساله - اولین زنی بود که در مهاباد کردستان به ضرب گلوله نیروی انتظامی در ۲۸ شهریور به شهادت رسید.

آسان معدن پسند ۲۸ شهریور ۱۴۰۱ در تبریز، بر اثر ضرب و شتم مأموران امنیتی به شهادت رسید. زنی که هویت او مشخص نشده است در ۲۹ شهریورماه در کرمان کشته شد.

مینو مجیدی ۶۲ ساله، مادر سه فرزند - روز ۲۹ شهریورماه در کرمانشاه از ناحیه سر هدف گلوله نیروهای ضدشورش قرار گرفت و کشته شد.

خانانه کیا، ۲۳ ساله - ۳۰ شهریور ۱۴۰۱ در نوشهر بر اثر شلیک مأموران امنیتی به شهادت رسید.

حدیث نجفی، ۲۰ ساله - ۳۰ شهریور ۱۴۰۱ در مهرشهر کرج، بر اثر شلیک مأموران امنیتی به شهادت رسید.

نیکا شاکرمی ۱۷ ساله - در جریان اعتراضات روز ۳۰ شهریور در تهران دستگیر شد. او به مدت ده روز زیر شکنجه قرار داشت و بالاخره در روز ۸ مهر جسد او را تحویل خانواده اش دادند.

مهسا موگویی، ۱۶ ساله - ۳۰ شهریور ۱۴۰۱ در فولادشهر اصفهان، بر اثر شلیک مأموران امنیتی به شهادت رسید.

غزاله چلاوی ۳۳ ساله در جریان اعتراضات ۳۰ شهریور در آمل کشته شد.

هدیه نعیمانی، ۲۵ ساله - اول مهر ۱۴۰۱ در نوشهر، بر اثر شلیک مأموران امنیتی در خیابان حافظ زخمی شد و در بیمارستان بر اثر شدت جراحات به شهادت رسید.

سارینا اسماعیل زاده ۱۶ ساله - در جریان اعتراضات روز اول مهر در کرج به دست نیروهای امنیتی افتاد و با ضربات مکرر باتوم به سر مورد ضرب و شتم قرار گرفت که منجر به مرگ وی شد.

دستگیری گسترده فعالان

خبرگزاری حکومتی مهر روز چهارشنبه ۳۰ شهریور ۱۴۰۱ مصاحبه ای با پاسدار سرهنگ حیدری فرمانده یگان زنان یگان های ویژه نیروی انتظامی منتشر کرد.

حیدری خاطر نشان کرد که برای اولین بار یگان های ویژه نیروی انتظامی، از یگان زنان برای مهار ناآرامی ها استفاده می کند. «در بین جمعیت برهم زنده نظم و امنیت برای نخستین بار شاهد حضور زنان بودیم، برخی از این خانم ها به عنوان لیدر بودند که علاوه بر تبلیغات شعارهای هنجارشکن می دادند... بنا شد دستگیری خانم هایی که برهم زنده نظم و امنیت بودند توسط یگان زنان انجام شود.»

حیدری افزود: «تاکنون بیش از ۸ مورد دستگیری لیدر زنان» را داشتیم.

نیروهای امنیتی و اطلاعات همچنین بازداشت های گسترده ای در میان فعالان حقوق بشر و حقوق مدنی، زندانیان سیاسی سابق، روزنامه نگاران و حتی فیلمسازان انجام داده اند.

برخی از زنان دستگیر شده در جریان اعتراضات اخیر

دستگیرشدگان تحت شرایط غیرانسانی در زندان قرچک یا بند ۲۰۹ زندان اوین نگهداری می شوند. حدود ۴۰ فعال زن در زندان مرکزی سنندج در بازداشت به سر می برند.

زنانی که اسامی شان در زیر قید شده است از جمله کسانی هستند که در جریان اعتراضات ایران دستگیر شدند:

روژین موسی زاده ۲۶ ساله

فرانک رفیعی، ۲۷ شهریور، سنندج

نازنین حاجی زاده، ۳۳ ساله، نویسنده، ۲۷ شهریور، در تهران

گشین محمدیان، ۳۰ ساله، ۲۸ شهریور، در سنندج

آوین راستی، ۲۸ شهریور در مریوان

مهناز محمدی، تهیه کننده مستند، ۲۸ شهریور، در تهران

منصوره موسوی، ۵۵ ساله، نویسنده و جامعه شناس، ۲۹ شهریور، در تهران

سعیده محمدی، ۳۰ ساله، ۲۹ شهریور، در تهران

یلدا معیری، عکاس، ۲۹ شهریور، در تهران

لیلا عباسی، معلم و هنرمند، ۲۹ شهریور، در بیجار

مرضیه طلایی، روزنامه نگار، ۲۹ شهریور، در سقز

نیلوفر حامدی، روزنامه نگار، ۳۰ شهریور، در تهران

ژینا مدرس گرجی، ۳۱ شهریور، در سنندج

بتول بلالی، روزنامه نگار، ۳۱ شهریور، در سیرجان، کرمان

سمیرا علی نژاد، روزنامه نگار، ۳۱ شهریور، در سیرجان، کرمان

سعیده مرادی، ۳۱ شهریور، در ابهر

ساناز (صبا) رضوی فرد، ۳۱ شهریور، در بهبهان

شیوا موسی زاده، دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات، ۳۱ شهریور، تهران

فاطمه رجبی، روزنامه نگار، اول مهر، در تهران

ویدا ربانی، روزنامه نگار، اول مهر، در پیرانشهر

مائده دلبری، ۲ مهر، در تهران

مهسا غلامعلی زاده، وکیل دادگستری، ۲ مهر، در تهران

فاطمه نیکنام، ۳ مهر، در دهدشت

فاطمه قرائتی، ۳ مهر، دهدشت

رز برجاس، ۳ مهر، در دهدشت

آیدا کیانی، ۳ مهر، در دهدشت

گلرخ ابراهیمی ایرایی، زندانی سیاسی سابق، ۴ مهر، در تهران

المیرا بهمنی، ۴ مهر، در رشت
 مهرنوش طفیان، روزنامه نگار، ۶ مهر، در اهواز
 الهه محمدی، روزنامه نگار، ۷ مهر، در تهران
 دنیا راد، فعال سینما، ۷ مهر، در تهران
 بیان عزیز، ۴۳ ساله، فعال حقوق زنان، شاعر و نویسنده، ۷ مهر، در سندج
 نازنین رسولی
 مرضیه یوسف زاده
 ریحانه ساداتیان
 مونا برزویی، ترانه سرا، ۸ مهر، در تهران
 فریده نعمتی، فعال حقوق زنان، ۸ مهر، در سندج
 مانده امیرسیفی، دانشجوی اقتصاد دانشگاه تهران، ۸ مهر، در تهران
 سارا نادری، دانشجوی اقتصاد دانشگاه تهران، ۸ مهر، در تهران
 سهیلا مطایی، ۹ مهر، در دهگلان
 دلنیا خانی، ۹ مهر، در دهگلان
 سارینا حسینی، ۹ مهر، در دهگلان
 صفیه قره باغی، روزنامه نگار و فعال حقوق زنان، ۹ مهر، در زنجان
 ندا ناجی، فعال کارگری و زندانی سیاسی سابق، ۹ مهر، در تهران
 ملیکا قراگوزلو، ۲۲ ساله، دانشجو و زندانی سیاسی سابق، ۹ مهر، در تهران
 فاطمه رشیدی، دانشجوی رشته ادبیات انگلیسی، ۱۰ مهر، تهران
 عاطفه چهارمحالیان، شاعر و فعال مدنی، ۱۱ مهر، در تهران
 سپیده سالاروند، فعال حقوق کودک، ۱۱ مهر
 آناهیتا هاشمی پور، دانشجوی روانشناسی، ۱۲ مهر، در تهران

زن ایرانی مصمم برای سرنگونی رژیم

اما سرکوب رژیم آخوندی کارساز نخواهد بود. قدرت همبستگی میان مردم هزار برابر قویتر از سرکوب و وحشت است. از مهسا امینی تا مینو مجیدی و غزاله چلاوی، تا حنا کیهان، نیکا شاکرمی و سارینا اسماعیل زاده که در روزهای اخیر جان خود را فدیه آزادی کردند و تا همه آنهايي که به جرم مقاومت برای آزادی دستگیر شده اند، همه و همه گواه عزم خلیل ناپذیر زنان و دختران و جوانان شجاع ایران برای سرنگونی این دیکتاتوری زن ستیز است. زنان دلیر ایران در گام نهایی به سوی آزادی نیازمند حمایت خواهران خود از سراسر جهان هستند.

